

Неділя 13-та після Тройці (Мф. 21, 33-42)

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Христос серед нас !

Дорогі Брати і Сестри!

Сьогоднішнє євангельське читання присвячується притчі Христа про виноградник і злих виноградарів і Господь закінчив притчу словами: "Тому: відбереться від вас Царство Боже і дане буде народові, який буде приносити плоди його" (Мф. 21, 43).

Отак буває часто на Божім світі, коли група людей захоплює в свої руки чужу власність, що не належаться їм.

Отак постали деякі держави через загарбання чужих земель і майна. Так сталося з нашою Богом благословенною країною, що колись була багата й могутня, може, й найбагатша в тодішній Європі.

Пригадаймо ті часи, коли під час другої світової війни німці захопили нашу Батьківщину. Тоді вони вивозили вагонами наш чорнозем, щоб ним удобрити свої поля. Скільки ж було тих пожадливих, що простягали свої загребущі руки на наш рідний край!

Скільки було і є багато тих недругів побожного українського народу, які століттями обкрадали й винищували наших братів і сестер...

О Боже милостивий, поглянь ласкавим оком з Небесних просторів на нашу окрадену й знівечену землю, на наш заплаканий і вічно застрашений народ, на наші понищені храми Божі на обкраденій Україні!

Дорогі брати і сестри!

Яка це реальна річ і сьогодні, коли певна верства українського народу, при будь яких умовах вибирає собі вигідні і застарілі права–закони, щоб тільки запанувати над побожним народом.

І ці так звані світські і церковні провідники ведуть певну, лудою засліплену, частину українського народу до пропашої прірви.

Слуги і так звані «князі» Христової Церкви завжди повинні пам'ятати, що є тільки єдиний господар всесвіту, а це є Бог, Ісус Христос, і всі повинні дотримуватися Його вчення, бо в Христовій Церкві не повинні панувати наймити, а в Христовій Церкві повинні лише бути люди з

покликанням до служіння Всемогучому Богу, з покликанням присвятити себе Рідній Церкві і своєму народу.

Ми глибоко віримо, що з нами Бог - а це Бог любови, що тільки до певного часу допускає терпіння. З життєвого досвіду знаємо, що по кожній бурі сходить сонце і проміння сонця засяє на нашій Україні.

Як той євангельський господар, про якого ми слухали сьогодні, прогнав і покарав злих наймитів із свого виноградника, так вижине Ісус Христос злих наймитів із нашої Батьківщини та із нашої Святої Церкви.

Дорогі брати і сестри!

Ми українці, поза межами нашої Батьківщини, дотримуємося вчення Господа нашого Ісуса Христа – наша Свята Церква завжди дотримується братерського устрою, ми наслідуємо українські традиції в церковних богослужіннях, ми вживаємо українську мову в церковних відправах, ми скинули все чуже і з Божої ласки, маємо свого Рідного і Українського Предстоятеля Помісної Української Православної Церкви Святейшого Отця нашого Патріарха Київського і всієї Руси-України ФІЛАРЕТА.

І саме через здібність і відданість нашого Предстоятеля Помісній Українській Православній Церкві всі наймані працівники в Божому виноградникові – заради панування в Церкві, всі вони склали єдиний фронт для боротьби з нашою Святою і Рідною Церквою і з нашим Отцем Патріархом Київським Філаретом.

Московський патріархат, за згодою Істамбульського Патріарха, оголосив нашу Церкву поза межами так званого світового православ'я. А всі неправди, загрози і наклепи повторюють їхні так звані «канонічні» союзники.

Їхня спільна мета є для того щоб викоринити з українського населення всі наші старо давні традиції, вони хочуть щоб ми покаялися і приєдналися до їхнього незаконного, зрадницького і наймитського служіння у винограднику Господа нашого Ісуса Христа.

Нехай же нівечать, камінням закидають нас злочинні наймити в Христовій Церкві, а ми повинні мати лише одно в нашій думці: Чи ми творимо волю Христову, покинувши цих злих виноградарів, що вже жодного овочу від своєї злочинної праці в Церкві не дають?

На це запитання саме й сьогодні відповідає Небесний Предстоятель нашої Святої Церкви – Ісус Христос: «Лютих люто погубить, і виноградник оддасть іншим виноградарям, що віддаватимуть Йому овоч в свою пору».

Дорогі брати і сестри!

Отже, тільки всенародня, братерська і Рідна Церква є дійсна Христова Церква – бо ній є злагода, мир, співпраця і братерська любов.

Нехай же нас не бентежать усякі наклепи, загрози та невизнання нашої Святої Церкви з боку усяких чужих ієрархів. Не нам, а їм Бог загрожує лютою загибіллю.

Не від них, а від нас, - від українського народу чекає Христос церковної користи.

Будьмо, дорогі брати і сестри, тим народом, тими ревними працівниками в Христовому винограднику, будьмо вірними дітьми нашої Святої і Рідної Церкви, що приносять Христу Його овоч у свою пору.

Амінь.

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь. Христос серед нас !